

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΘΕΪΚΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ

Στην απέραντη πνευματικότητα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού ανήκει και η ιδιότυπη ανάπτυξη του αθλητικού ιδανικού.

Ο αθλητισμός γεννήθηκε από το ορμέφυτο του ανθρώπου να κινηθεί. Είναι ένα πανάρχαιο παιχνίδι συνυφασμένο με την υπόσταση του ανθρώπου και το οποίο με το πέρασμα του χρόνου πήρε την θέση του συνδετικού κρίκου των γενεών όλων των λαών, αφού από την αρχική ατομική μορφή του πέρασε στην παρόμοια ομαδική και συλλογική. Συγχρόνως το παιχνίδι αυτό που τέρπει τις ψυχές, που προάγει τη ζωή και που διαπλάσσει τον χαρακτήρα, οδηγεί στον δρόμο της αρετής. Ο αθλητισμός που τόσο πολύ αγαπήθηκε και αναπτύχθηκε στην Ελλάδα, κάνει τους αθλητές μέλη μιας ανώτερης και πλατύτερης κοινωνίας, της αθλητικής οικογένειας η οποία πιστεύει στο << ωραίο και το αληθινό>>.

Έτσι και το αθλητικό πνεύμα που κυριάρχησε στην αρχαιότητα και που σήμερα μεγαλουργεί κάνει τον άνθρωπο να αισθάνεται αγάπη, σεβασμό και εκτίμηση απέναντι στο συνάνθρωπό του και συναθλητή του και να αναγνωρίζει την ανωτερότητά των καλύτερων του.

Χάρη στην καθιέρωση των Ολυμπιακών Αγώνων που γεννήθηκαν και γίνονταν από το 776 π.Χ μέχρι και το 393 μ.Χ ο Ιερός χώρος της Ολυμπίας αναδείχτηκε το πρώτο κέντρο αθλητισμού ολόκληρης της Ελλάδας.

Το μέρος αυτό έγινε ΣΥΜΒΟΛΟ και ΙΔΕΑ. Οι Ολυμπιακοί αγώνες υπήρξαν το σύμβολο συναδέλφωσης όλων των Ελλήνων της εποχής εκείνης και η ακτινοβολία τους στάθηκε η μοναδική εστία να τραβήξει γύρω της σύσσωμο τον Ελληνισμό.

Η Ολυμπιακή Εκεχειρία είναι πανανθρώπινη και οικουμενική αξία που διαπνέεται από μια διαχρονική ελληνικότητα. Είναι μια πολιτική πράξη Θεϊκής έμπνευσης η ενσάρκωση του Ολυμπιακού πνεύματος, σύλληψη του σοφού Ίφιτου εκπρόσωπου της Ήλιδας, το 884 π.Χ σε εποχή <<φθειρόμενης της Ελλάδος υπό εμφυλίων στάσεων και υπό νόσου λοιμώδους>> έρχεται στο Μαντείο των Δελφών και ζητά λύση <<των κακών>>. Το Φιλοσοφικό ιερατείο γνωρίζοντας τα προβλήματα των Πανελλήνων, προτρέπει την ανασύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων και την καθιέρωση της ΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣ.

Η φιλοσοφική σύλληψη ως προς την Εκεχειρία με προσβάσεις πολιτιστικές, ιεροποιείται και θεοποιείται.

Το συμβόλαιο ειρήνης-εκεχειρίας υπογράφεται μεταξύ των τριών ισχυρών ανδρών της Πελοποννήσου του Ίφιτου της Ήλιδας, του Κλεισθένη της Πίσας και του Λυκούργου της Σπάρτης πάνω σε χάλκινο δίσκο που φυλασσόταν στο ναό της Ήρας. Είναι το πλέον ουσιώδες μέρος της τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων από πολιτικής σκοπιάς που αποτελεί μέρος του Ελληνικού δικαίου με σκοπό απώτερο εννιαίας θρησκευτικής και πολιτικής συνείδησης. Σκοπός της Εκεχειρίας δεν ήταν το τυπικό μέρος της ακώλυτης προσέλευσης και αποχώρησης των αθλητών και των θεατών αλλά ήταν βαθύτερος σκοπός να επεκταθεί και να γίνει βίωμα των Πανελλήνων ότι είναι εθνικό συμφέρον η υλοποίηση της ομόνοιας αντί της καταστρεπτικής διχόνοιας. Στο χώρο της Ολυμπίας γεννήθηκε η προχριστιανική αντίληψη περί αγάπης, συναδέλφωσης, ανοδικής πορείας του ανθρώπου.

Η διάρκεια της Εκεχειρίας αρχικά διαρκούσε έναν μήνα, αργότερα τρεις μήνες και από τον πέμπτο αιώνα 11 μήνες. Κατά τη διάρκεια της:

- Απαγορευόταν η είσοδος σε έδαφος της Ήλιδας κάθε οπλοφόρου

- Τυχόν παραβίασή της τιμωρείται με βαρύ πρόστιμο
- Δεν έπρεπε την εποχή αυτή να γίνονται καταδίκες ατόμων
- Σταματούσε ο πόλεμος και ανενόχλητοι διέρχονται αθλητές, αντιπρόσωποι, μέσα από εχθρικά στρατόπεδα.

Η ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Στην σύγχρονη εποχή η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων το 1896 δεν ακολουθήθηκε από την αναβίωση και του θεσμού της Ολυμπιακής Εκεχειρίας.

Η Ολυμπιακή Εκεχειρία δεν είναι μια πολιτική διαδικασία όπως π.χ η Ανακωχή, συνεπώς δεν υπάρχει διασφάλιση ότι θα γίνει σεβαστή. Ούτε μπορεί ένας διεθνής οργανισμός να επιβάλλει στα κράτη μέλη του, ούτε προβλέπονται κυρώσεις για τους <<παραβάτες>>. Ο αθλητισμός δεν φέρνει την ειρήνη ωστόσο, μπορεί να αποτελέσει το εργαλείο προώθησης ιδανικών που θα αναδείξουν τη σημασία της και θα εμπεδώσουν τα νοήματά της.

Η Ολυμπιακή Εκεχειρία είναι μια έννοια που μπορεί να μεταβάλει τη στάση ζωής του κάθε ενός από εμάς, απέναντι στον συνάνθρωπό μας και την κοινωνία.

Ενθαρρύνουμε τα έθνη και τους λαούς να εργαστούν για την οικοδόμηση των θεμελίων της ειρήνης, με κεντρική ιδέα ότι «αυτά που μας ενώνουν είναι πάντα περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν». Οφείλουμε να διερευνήσουμε πώς μπορούμε να γεφυρώσουμε τις διαφορές μας, να σεβαστούμε την μοναδικότητα και την διαφορετικότητα του άλλου. Να επιλέξουμε τον διάλογο, την αλληλοκατανόηση και τη συνεργασία έναντι ατέρμωνων ανταγωνισμών.

Η Ολυμπιακή Εκεχειρία αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Ολυμπιακής παράδοσης και ως πανανθρώπινη προσπάθεια στοχεύει να τονίσει την σημασία του σεβασμού προς την ειρηνική συνύπαρξη.

Επαναφέροντάς την στο προσκήνιο, της δίνεται μια νέα δυναμική, μια νέα ισχύ. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, σε συνεργασία με την Ελλάδα, εγκαινίασε στις 24 Ιουλίου 2000, έναν παγκόσμιο μη κυβερνητικό οργανισμό, με έδρα τη χώρα μας: το ΔΙΕΘΝΕΣ Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας. Οι δραστηριότητες του Κέντρου έχουν οικουμενική και τοπική διάσταση. Εστιάζονται σε συγκεκριμένες περιοχές που αντιμετωπίζουν την απειλή ή την πραγματικότητα της σύγκρουσης, ενώ ταυτοχρόνως απευθύνονται στην παγκόσμια κοινότητα για την προώθηση της Εκεχειρίας. Οι δράσεις του Κέντρου στοχεύουν στην τήρηση της Ολυμπιακής Εκεχειρίας, στην ανθρωπιστική υποστήριξη των τοπικών κοινωνιών που υποφέρουν από βίαιες συγκρούσεις, στην διαμόρφωση συνθηκών διαλόγου μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών μετά την εφαρμογή της Εκεχειρίας και στη συνεχή και οικουμενική διάδοση πολιτισμού ειρήνης.

Το Διεθνές Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας οικοδομεί γέφυρες επικοινωνίας, ανθρωπιστικής στήριξης και παιδείας.

Γνώμη μας είναι ότι για την επιτυχία όλου του εγχειρήματος είναι η συμμετοχή της νέας γενιάς. Προσβλέπουμε στη συμμετοχή τους, στον αυθορμητισμό τους, στο ρομαντισμό και στη φλόγα που σιγοκαίει μέσα στην ψυχή τους, για να εκφραστούν δημιουργικά και να αποτελέσουν τους καλύτερους πρεσβευτές. Προσβλέπουμε σε μια παγκόσμια κοινότητα «πρεσβευτών» της Εκεχειρίας που θα μοιράζονται μεταξύ τους τα προσωπικά τους

βιώματα, τις ιδέες και τις ιστορίες τους μέσα από τις πλατφόρμες των νέων τεχνολογιών και των social week.

Μια τέτοια εξέλιξη είναι σε θέση να κινητοποιήσει τη διεθνή κοινή γνώμη για τη σταδιακή υιοθέτηση ενός κώδικα συμπεριφοράς που θα υπερβαίνει τη σύγκρουση, το μίσος και το φανατισμό, θα βασίζεται σε ένα πανανθρώπινο πλαίσιο αξιών και κανόνων καθιερώνοντας εν τέλει μια κουλτούρα ειρήνης.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τους χειμερινούς Ολυμπιακούς αγώνες του 2018 στην Νότια Κορέα.

Να θυμίσουμε ότι πριν τους Ο.Α. η Β. Κορέα απειλούσε να εκτοξεύσει διηπειρωτικούς πυραύλους με πυρηνικά προς τους αντιπάλους της αλλά άλλαξε στάση μετά την πρόσκληση της Ν. Κορέας να συμμετέχει στους αγώνες δείχνοντας ότι σέβεται το Ολυμπιακό Πνεύμα. Σε μια από τις πιο προβληματικές γειτονίες του πλανήτη ένα από τα πιο σκληρά καθεστωτικά κράτη άνοιξε διαύλους επικοινωνίας με την γείτονα χώρα, σεβόμενοι και οι δύο το Ολυμπιακό ιδεώδες.

Με την κίνηση αυτή έδειξαν ότι τα Ολυμπιακά ιδεώδη ακόμα κρατιούνται ζωντανά και πως οι Αγώνες είναι κάτι παραπάνω από μια διοργάνωση.

Σχετικά με το ιστορικό αυτό γεγονός της προσέγγισης της Β. και της Ν. Κορέας, με αφορμή τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες η Υποδιευθύντρια του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΚΧΕΙΡΙΑΣ έκανε την ακόλουθη δήλωση: «Οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες έκαναν πάλι ένα μικρό Θαύμα». Κατάφεραν να ενώσουν έστω και συμβολικά ένα έθνος το οποίο είναι χωρισμένο για πολλές δεκαετίες. Είναι συγκινητικό η παγκόσμια κοινότητα να προστρέχει στις αξίες που γέννησε ο Ελληνισμός όπως ο Ολυμπισμός και η Ολυμπιακή Εκεχειρία. Οι αξίες μας παραμένουν ζωντανές και εξακολουθούν να φωτίζουν και να καθοδηγούν την ανθρωπότητα.